

Yargıtay HGK E.2025/149 K.2026/334 (20.05.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/149 E. , 2026/334 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 16. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/398 E., 2023/2073 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 7. Hukuk Dairesinin 21.11.2022 tarihli ve

2021/6172 Esas, 2022/7074 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki el atmanın önlenmesi ve yıkım, mümkün olmadığı takdirde tazminat davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalılar vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalılar vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 7. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davalılar vekilince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin Kırşehir ili, ... Mahallesi 17 15... parsel sayılı taşınmazın maliki olduğunu, komşu 11 parsel sayılı taşınmazda bulunan binanın taşkın olarak inşa edildiğini, bu taşkınlık nedeniyle müvekkilinin mülkiyet hakkından yararlanamadığını, çaplı taşınmaza taşan bina maliklerinin iyiniyetinden söz edilemeyeceğini ileri sürerek el atmanın önlenmesi ve yıkıma, yıkımın mümkün olmaması hâlinde ise güncel bedelin tespiti ile haksız müdahale tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalılardan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalılar usulüne uygun tebligat yapılmasına rağmen davaya cevap vermemişler; ancak duruşmadaki beyanlarında iddianın haksız ve dayanaksız olduğunu belirterek davanın reddini savunmuşlardır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 20.06.2018 tarihli ve 2015/858 Esas, 2018/353 Karar sayılı kararı ile; mahallinde yapılan keşif sonucu hazırlanan 04.05.2017 tarihli fen bilirkişi raporuna göre davacıya ait taşınmaza komşu olan 17 15... No.lu parsel üzerindeki binanın krokide (A) harfi ile gösterilen, sarıya boyalı olan 7,00 m²'lik kısmı ile duvar çekmek suretiyle kullanılan (B) harfi ve kırmızı renk ile gösterilen 111 m²'lik kısmın 17 15... No.lu parselde tecavüzlü olduğu, dosyada mevcut 15.05.2017 tarihli bilirkişi raporunda her ne kadar 17 15... No.lu parseldeki binanın 10 No.lu parselde tecüvüzlü 7 m²'lik kısmın teknik olarak yıkılmasının mümkün olmadığı belirtilmiş ise de davacıya ait çaplı taşınmaza haklı ve geçerli bir neden olmaksızın taşkın yapılmak suretiyle müdahale edildiği ve bu durumda iyiniyetten bahsedilemeyeceği

gerekçesiyle davanın kabulü ile 04.05.2017 tarihli bilirkişi raporu ve ekli krokide A harfi ile sarı renkte boyalı olarak gösterilen 7,00 m² kısım ile B harfi ile kırmızı renkli gösterilen 111 m²'lik kısım nedeniyle davalılara ait Kırşehir ili, ... Mahallesi, 17 15... No.lu parselin davacıya ait Kırşehir ili, ... Mahallesi 17 15... No.lu parselde yönelik müdahalenin önlenmesine, krokide A ve B harfi ile gösterilen bölümler üzerinde bulunan bina ve duvarın yıkımına, 04.05.2017 tarihli fen bilirkişi raporunun kararın eki sayılmasına karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalılar vekili istinaf başvurusunda bulunmuşlardır.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 04.06.2021 tarihli ve 2019/1837 Esas, 2021/1055 Karar sayılı kararı ile; davacının kayıt maliki olduğu, davalıların ise mülkiyetten kaynaklanan bir haklarının bulunmadığı, davacıya ait 10 sayılı parselde davalılara ait bağımsız bölümlerin bulunduğu 11 sayılı parselden A harfi ile gösterilen binadan dolayı 7 m², B harfi ile gösterilen duvar dolayısıyla 111 m² alanın duvarla çevirmek suretiyle kullanıldığı, el atılan bölümlerin keşfen belirlendiği, tapulu taşınmazlara yapılan taşkın yapıda iyiniyet iddiasının dinlenemeyeceği, kayda üstünlük tanınması gerektiğinden mahkemece el atmanın önlenmesine ve el atılan kısımların yıkılmasına karar verilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığı, ancak 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 120. ve 492 sayılı Harçlar Kanunu'nun 16. maddesi uyarınca dava değerinin ve buna göre alınacak harcın, el atılan yerin değeri ile yıkımı istenen yapı değeri toplamı üzerinden belirlenmesi (04.03.1953 tarih, 10/2 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı) gerektiği, mahkemece 10 sayılı parselin keşfen belirlenen değeri üzerinden harç hesabı yapılmasının doğru olmadığı, kamu düzeninden olan bu husus nedeniyle hatalı hesaplanan harç miktarı dolayısıyla kararın kaldırılması gerektiği gerekçesiyle davalıların istinaf başvurusunun sair yönler bakımından reddedilerek, harca ilişkin olarak kabulü ile ilk derece mahkemesi kararı kaldırılarak yeniden hüküm kurulmak suretiyle davanın kabulüne, el atmanın önlenmesine, krokide (A) ve (B) harfi ile gösterilen kısımlar üzerinde bulunan bina ve duvarın yıkımına karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalılar vekili temyiz isteminde bulunmuşlardır.

2. Yargıtay 7. Hukuk Dairesinin ilam başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile;

"...Fen bilirkişi raporuna göre, dava konusu 17 15... nolu parselin krokide (A) harfi ile gösterilen sarı renkli boyalı bina olarak kullanılan 7,00 m²'lik alanın, (B) harfi ile kırmızı renk ile gösterilen 111 m²'lik kısmın ise duvar çekmek suretiyle 17 15... nolu parselde taşkın yapıldığı sabittir. Mahkemece, duvar yönünden verilen müdahalenin men'i ve yıkım kararında bir isabetsizlik bulunmuyor ise de; bina yönünden 7,00 m²'lik taşkın alan nedeniyle tüm binanın yıkımına karar verilmesi halinde fahiş bir zarar doğacağı açıktır.

Her ne kadar davacı, çapı kaydı kapsamındaki taşkın yapı bölümünden mülkiyet hakkının varlığına rağmen yararlanamamakta ise de; davacı, tecavüzlü kısım bedelinin kendi arsasındaki değer kaybı toplamının ödenmesi koşuluyla taşkın binanın bulunduğu arsa mülkiyetinin davalıya geçirilmesini isteyebilir. Nitekim, davacı tarafından açılan işbu davada da, ikinci kademedede tazminat istemi ileri sürülmüştür.

Mahkemece yapılması gereken iş, taşkın yapı sebebiyle tecavüz edilen yerin arsa değerini ve davacının elinde kalan kısımda bir değer kaybı varsa bunun değerini bilirkişiye yeniden hesaplatmak, imar mevzuatına göre nizalı bölümün davacı adına tesciline olanak bulunup bulunmadığını yetkili merciden sormak, uygun bulunduğu takdirde davalıya davacının isteyebileceği tazminat miktarını depo ettirmek, bu kısmın davalı adına tesciline karar verilerek uyuşmazlığı bu şekilde gidermek olmalıdır.

Değinilen yönler bir yana bırakılarak istemin yazılı olduğu şekilde kabulü doğru olmadığından karar bozulmalıdır...” gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; önceki karar gerekçesine ek olarak, eldeki davada davacı tarafça dava dilekçesinde ve aşamalardaki beyanlarında el atmanın önlenmesi ve el atılan bölümdeki yapıların yıkılmasının birinci kademedeki ileri sürüldüğü, gerek İlk Derece Mahkemesince gerekse Dairelerince yapılan değerlendirmelerde 10... sayılı parsellerin imar parselleri olduğu, çapa bağlanan taşınmazların sınırlarının belirlendiği ve Kırşehir Belediyesinden gelen yazı cevapları dikkate alınarak sabit olan el atmanın varlığı ile birlikte taşkın kısmın yıkılmasına karar verildiği, verilen karar ile davacının mahkemede ileri sürdüğü tüm taleplerin karşılandığı, artık ikinci kademedeki ileri sürülen tazminat isteğinin değerlendirilmesinin usul ve yasaya aykırı olacağı, somut olayda imar parseline el atılan bölümde artık iyiniyet iddiasının dinlenemeyeceği gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Direnme kararına karşı süresi içinde davalılar vekili temyiz isteminde bulunmuşlardır.

B. Temyiz Sebepleri

1. Davalılar vekili temyiz dilekçesinde; davacının talebinin hakkın kötüye kullanımı niteliğini taşıdığını, müvekkillerine ait taşınmazın yaklaşık yirmi yıl önce yapıldığını, taşkın yapıdan haberlerinin olmadığını, TMK'nın 725. maddesi gereğince bina değerinin arsa değerinden fazla olması nedeniyle taşınmazın kendilerine verilmesi gerektiğini, bilirkişi raporunun hüküm kurmaya elverişli olmadığını, mahkemece yeterince inceleme yapılmadığını ileri sürerek kararın bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; çaplı taşınmaza yönelik el atmanın önlenmesi ve yıkım, yıkımın mümkün olmadığı takdirde tazminat istemine ilişkin olan ve 04.05.2017 tarihli fen bilirkişisi raporunda (A) harfi ile gösterilen (7) m2'lik ve (B) harfi ile gösterilen (111) m2'lik alanlar yönünden davacıya ait taşınmaza haksız el atıldığı konusunda uyuşmazlık bulunmayan eldeki davada, (A) harfi ile gösterilen kısım yönünden yıkım kararı verilmesinin fahiş zarara yol açıp açmayacağı, bu kısım yönünden davacı tarafın davalılar adına bedel karşılığı tescil isteklerinin bulunup bulunmadığı, buradan varılacak sonuca göre davalılar adına temlikten tescil kararı verilip verilemeyeceği noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 683, 684, 718, 722, 723, 724... maddeleri.

2. Değerlendirme

1. Dava, taşkın yapı nedeniyle taşınmaza el atmanın önlenmesi ve yıkım, mümkün olmadığı takdirde tazminat istemine ilişkindir.

2. Bilindiği gibi malik, mülkiyet hakkının kendisine sağladığı yetkileri, hukuk düzeninin çizdiği sınırlar içinde dilediği gibi kullanabilir. Eşya üzerindeki egemenliğin üçüncü kişilere karşı korunması için malike tanınan bu yetkilerin yaptırımı olan davalar ise TMK'nın 683. maddesinde düzenlenmiştir.

3. Türk Medeni Kanunu'nun "Mülkiyet Hakkının İçeriği" başlıklı 683. maddesi;

"Bir şeye malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir.

Malik, malını haksız olarak elinde bulunduran kimseye karşı istihkak davası açabileceği gibi, her türlü haksız el atmanın önlenmesini de dava edebilir" hükmünü taşımaktadır.

4. Mülkiyet hakkının sağladığı yetkilerin kullanılmasını haksız olarak engelleyen, kısıtlayan ya da zorlaştıran durumlarda malike, bu etkilere karşı bir korunma aracı olarak haksız el atmanın önlenmesi davası hakkı tanınmıştır.

5. Haksız el atma, doğrudan mülkiyet hakkına el atma şeklinde olabileceği gibi bir vasıta veya başka bir kişi kullanmak suretiyle de gerçekleşebilir. Burada önemle vurgulanmalıdır ki, kanun hükmünde haksız el atmadan söz edilmiş olması karşısında, bütün bu müdahalelerin haksız olması gerekmektedir. Diğer bir anlatımla müdahale yasadın veya sözleşmeden kaynaklanan ayni ya da şahsi bir hakka dayanmamalıdır.

6. El atmanın önlenmesine ilişkin davaların büyük çoğunluğu dayanağını TMK'nın 683. maddesinden almakta ise de bu madde kapsamı dışında kalan ve özel maddeler ile düzenlenen el atmanın önlenmesi davaları da mevcuttur. Kanun'un genel nitelikli bu maddesi ve özel kanunlardaki öteki hükümleri ile mülkiyet hakkının her türlü zarar verici davranışlara karşı korunması amaçlanmıştır.

7. Bu dava haksız el atmaya son veren dava olmakla birlikte el atmadan kaynaklanan bir zarar var ise malik oluşan zararın giderilmesini de isteyebilir. Bunun yanında zedelenmiş bozulmuş malının eski hâle iadesini ya da taşınmaz üzerine haksız şekilde yapılan muhtesatın yıkımı ya da kaldırılmasını isteyebilir. Ancak el atmanın önlenmesi davası bu tür istekleri kapsamayacağından malikin tüm bunları ayrıca talep etmesi gerektiği açıktır.

8. Diğer yandan, TMK'nın "Taşınmaz mülkiyetinin içeriği" başlıklı 718. maddesine göre, arazi üzerindeki mülkiyet, kullanılmasında yarar olduğu ölçüde, üstündeki hava ve altındaki arz katmanlarını kapsar. Bu mülkiyetin kapsamına, yasal sınırlamalar saklı kalmak üzere yapılar, bitkiler ve kaynaklar da girer. Buna göre bir arazinin mülkiyeti, o arazide bulunan yapıları da kapsar. Bu hükmün ele aldığı prensip, "üst toprağa tabidir" şeklinde ifade edilmektedir.

9. Türk Medeni Kanunu'nun 718/2. fıkrasında yapılarla ilgili temel prensip açıklanmış ise de arazi mülkiyeti kapsamına giren yapıdan ne anlaşılması gerektiği belirtilmemiştir. Buna karşın TMK'nın 728. maddesinde taşınır mal hükümlerine tabi olan yapılar düzenlenmiş ve başkasının arazisi üzerinde kalıcı olması amaçlanmaksızın yapılan kulübe, büfe, çardak, baraka ve benzeri hafif yapıların, bunların malikine ait olacağı ifade edilmiştir. Dolayısıyla TMK'nın 718/2. fıkrasında arazi mülkiyetinin kapsamına dâhil olduğu belirtilen yapı, taşınır yapı dışında kalan ve kalıcı olması amacıyla yapılan taşınmaz yapılar olduğu anlaşılmaktadır. Nitekim, Kanun'un 684/1. maddesinde bir şeye malik olan kimsenin o şeyin bütünleyici parçalarına da malik olacağı hüküm altına alınmıştır.

10. Taşkın yapı ise bir arazi üzerinde yapılan yapının, bu arazinin sınırlarını aşarak komşu araziye taşması şeklinde tanımlanmaktadır. Bu taşma komşu taşınmazın yüzeyinde

gerçekleşmiş olabileceği gibi altındaki toprak ya da üstündeki hava katmanında da gerçekleşmiş olabilir.

11. Türk Medeni Kanunu'nun "Taşkın yapılar" başlıklı 725. hükmü;

"Bir yapının başkasına ait araziye taşırılan kısmı, eğer yapıyı yapan malik taşırılan arazi üzerinde bir irtifak hakkına sahip bulunuyorsa, ona ait taşınmazın bütünleyici parçası olur.

Böyle bir irtifak hakkı yoksa zarar gören malik taşmayı öğrendiği tarihten başlayarak onbeş gün içinde itiraz etmediği, aynı zamanda durum ve koşullar da haklı gösterdiği takdirde, taşkın yapıyı iyiniyetle yapan kimse, uygun bir bedel karşılığında taşan kısım için bir irtifak hakkı kurulmasını veya bu kısmın bulunduğu arazi parçasının mülkiyetinin kendisine devredilmesini isteyebilir" şeklindedir.

12. Kural olarak hiçbir arazi maliki, komşu taşınmazda yapılan bir yapının kendi arazisine taşırılmasına katlanmakla yükümlü değildir. Bu nedenle TMK'nın 683/2. maddesine göre haksız el atmanın önlenmesini dava edebilir. Ancak yapıyı yapan malik, yapıyı taşırmaya imkân veren bir irtifak hakkına sahip ise komşu arazi maliki yapının kendi arazisine taşırılmasına katlanmakla yükümlü olur ve böyle bir durumda yapının taşırılan kısmının mülkiyeti, arazi malikine değil yapıyı yapan malike ait olur.

13. Ne var ki, taşkın yapının söz konusu olduğu hâllerin büyük bir kısmında yapıyı yapan malik böyle bir hakka sahip değildir. Kanun koyucu yine de TMK'nın 725/2. maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmesi hâlinde taşkın yapı malikine bazı haklar tanımıştır. Diğer bir anlatımla; TMK'nın 684/1 ve 718/2. maddelerine göre arazinin mülkiyeti kalıcı nitelikteki yapıların mülkiyetini de kapsadığı hâlde TMK'nın 725/2. maddesinde bu kuralın istisnalarından birisi düzenlenmiş ve böylece muhdesatla arasındaki bağlantı kesilerek, yapı sahibine bazı koşulların oluşması hâlinde ayrılmaz parça niteliğindeki taşkın yapı için üzerinde bulunduğu araziye malik olabilme olanağı tanınmıştır. Buna göre arazi maliki taşmayı öğrendiği tarihten başlayarak onbeş gün içinde itiraz etmediği, aynı zamanda durum ve koşullar da haklı gösterdiği takdirde, taşkın yapıyı iyiniyetle yapan kimse, uygun bir bedel karşılığında taşan kısım için bir irtifak hakkı kurulmasını veya bu kısmın bulunduğu arazi parçasının mülkiyetinin kendisine devredilmesini isteyebilir.

14. Tüm bu açıklamalar kapsamında somut olaya gelindiğinde; 1 17... sayılı kadastro parselinin dava dışı Kırşehir Belediyesi adına kayıtlı iken imar uygulamasına tabi tutulması sonucu dava konusu 17 15... ve 11 sayılı imar parsellerinin oluşturulduğu, taşınmazlarda yapılan el değişiklikleri sonucu 10 parsel sayılı taşınmazın 03.08.1994 tarihinde davacı adına tescil edildiği, komşu 17 15... parsel sayılı taşınmazda ise 21.05.1997 tarihinde alınan yapı ruhsatı ile 4 katlı ve 9 daireli apartman inşa edildiği ve taşınmazda 10.12.2010 tarihinde kat mülkiyeti tesis edildiği, davalıların bağımsız bölüm malikleri oldukları; yerinde yapılan keşif sonucu düzenlenen fen elemanı ve inşaat mühendisi bilirkişilerin raporlarına göre 11 parsel sayılı taşınmazda mevcut binanın 7. 00... 'lik kısmının 10 parsel sayılı taşınmaza taşkın olduğu, binanın taşkın kısmının yıkımının teknik olarak mümkün olmadığı, Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği hükümleri gereğince, binanın 10 sayılı parselde tecavüzünden dolayı 10 parselin genişliğinin 11.14 metreye düştüğü, bu nedenle minimum parsel genişliği olan 12 metreden az olduğundan 10 parsel sayılı taşınmazda yapılaşma yapılamayacağı gibi ifrazın da yapılamayacağı anlaşılmaktadır.

15. Eldeki davada, davacının maliki olduğu 10 parsel sayılı taşınmaza 11 sayılı parselde bulunan binanın taşkın olarak yapıldığı ve davalıların komşu parsel üzerinde bir irtifak haklarının bulunmadığı, bu nedenle davacının yapının kendi arazisine taşan bölümüne katlanmakla yükümlü olmadığı, bina yapıldığı tarihte taşınmazların çaplı olduklarının açık olduğu, davalı tarafça binanın kadastral ölçümle sınırları belirlenerek bu sınırlar içerisinde yapının inşa edildiğinin ispat edilemediği, kural olarak çaplı taşınmazda iyiniyet iddiasının

dinlenme olanağının bulunmadığı, 11 sayılı parselde çekme mesafesine uyulmadan ve 10 sayılı parselde taşkın olarak yapılan binaya Belediyece ruhsat verilmiş olmasının binanın iyiniyetle yapıldığı sonucunu doğurmayacağı, TMK'nın 725. maddesi uyarınca, hem iyiniyet hem de ifraz koşulunun gerçekleşmemesi nedeniyle davalılar yararına temlikten tescile veya irtifak hakkına hükmedilemeyeceği açıktır. Diğer yandan yapının tamamının başkasına ait taşınmaz kapsamında kalması durumunda TMK'nın 722... . maddeleri uyarınca yıkımın aşırı zarar doğurup doğurmayacağı dikkate alınırken taşkın inşaatta, taşkın kısmın en az levazım bedeli ödenerek binanın kısmen temellük edilmesi olanağı da bulunmamaktadır. Ayrıca davacı dava dilekçesinde öncelikle elatmanın önlenmesi ve yıkım isteklerinde bulunmuş, terditli olarak tazminat talep etmiştir. Dava konusu taşkınlık nedeniyle davacının 10 parsel sayılı taşınmazına ruhsatlı bir bina yapma olanağının bulunmadığı gibi taşkın kısmın ifrazının da mümkün olmadığı, yine taşkın binanın iyiniyetle de yapılmadığı gözetildiğinde davacının öncelikli talebi hakkında karar verilmesi gerektiği kuşkusuzdur.

16. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında; davacının dava dilekçesinde tazminat talebinde de bulunduğu, davalıların iyiniyetli olup olmadığına bakılmaksızın yıkımın fahiş zarara yol açmasının yanında dava konusu taşkınlık nedeniyle davacının 10 parsel sayılı taşınmazına ruhsatlı bir bina yapma olanağının bulunmadığı ve taşkın kısmın ifrazının mümkün olmadığı da gözetilerek, davacıya ait taşınmazın tamamının rayiç değeri dikkate alınarak tazminata hükmedilmesi gerektiği, bu nedenle direnme kararının açıklanan bu gerekçeyle genişletilerek bozulması görüşü ileri sürülmüş ise de; bu görüş yukarıda açıklanan nedenlerle Kurul çoğunluğunca benimsenmemiştir.

17. Hal böyle olunca, el atmanın önlenmesi ve binanın taşkın kısmının yıkımına dair verilen direnme kararı yerinde olup, hükmün onanması gerekmektedir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davalılar vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile direnme kararının ONANMASINA,

Harçlar peşin alındığından harç alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin direnme kararını veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

İlk görüşmede yeterli çoğunluk sağlanamadığından 20.05.2026 tarihinde yapılan ikinci görüşmede oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.